

28.11.2024 – 130 ROCZNICA URODZIN ARKADEGO FIEDLERA

(1894-1985)

Krótką notatka o ARKADYM FIEDLERZE

Arkady Fiedler urodził się 28 listopada 1894 r. w Poznaniu. Był podróżnikiem, przyrodnikiem, prozaikiem, reportażystą i wojskowym. Fiedler otrzymał szereg nagród i odznaczeń państwowych i literackich.

Pochodził z rodziny, w której troska o ojczyznę miała szczególne znaczenia. Ojciec Antoni miał największe w Wielkopolsce zakłady chemigraficzne i litograficzne, a także był działaczem Polskiej Organizacji Wojskowej Zaboru Pruskiego. To on rozbudził w Arkadym umiłowanie do przyrody i podróży. Twórca uczył się w gimnazjum w Poznaniu, a potem studiował nauki przyrodnicze i filozofię na dwóch uczelniach: w Uniwersytecie Jagiellońskim oraz w Poznaniu. Naukę przerwał mu wybuch wojny i wcielenie do wojska niemieckiego (w zaborze pruskim). W 1917 r. wydał debiutancki cykl wierszy.

W 1920 r. ożenił się z Janiną Ritter, z którą miał córkę Barbarę. Brał udział w Powstaniu Wielkopolskim, a w 1921 r. został porucznikiem żandarmerii. W latach 1922-23 studiował w Lipsku chemografię. W 1926 r. wydał pierwszą książkę prozą, a 2 lata później wyjechał w podróż do Brazylii, skąd przywiózł nie tylko rośliny, ale także materiał do powieści podróżniczych. W 1934 r. rozwiódł się z żoną. Kolejne lata przyniosły mu szereg podróży, które owocowały nowymi książkami.

W czasie II wojny światowej przebywał na Tahiti, potem w Brytanii, gdzie poznał lotników Dywizjonu 303, następnie pływał na statkach handlowych. Po wojnie osiadł pod Poznaniem. Przerwę w podróżowaniu wykorzystał na tworzenie utworów dla młodzieży. Po 1956 r. znów ruszył w drogę.

Zmarł 6 marca 1985 r. w Puszczykowie w wieku 91 lat.

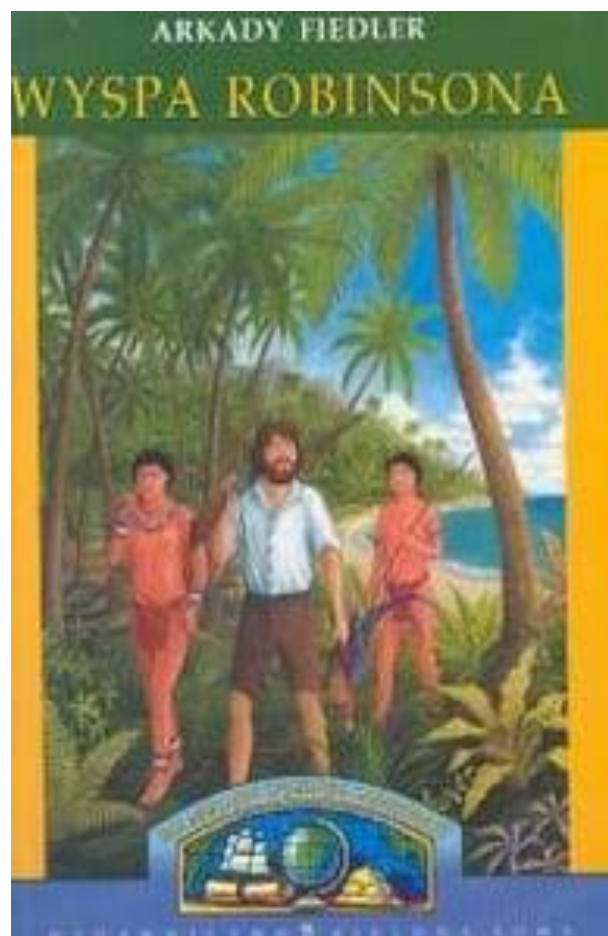
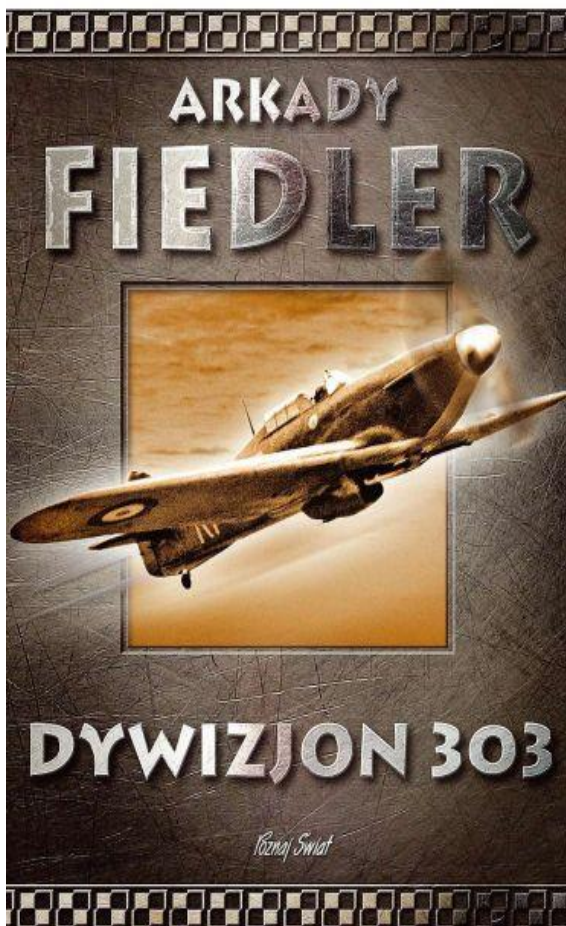
Ważniejsza twórczość:

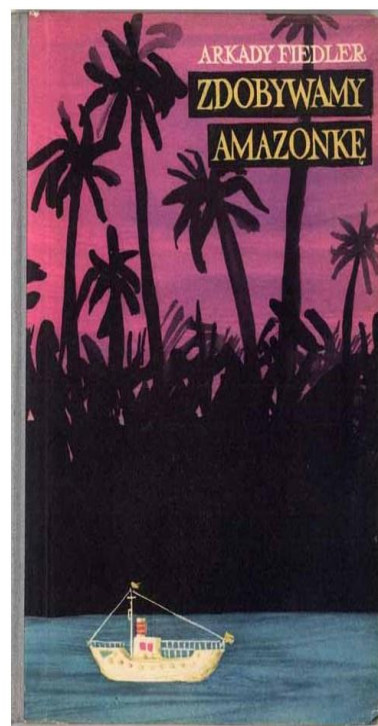
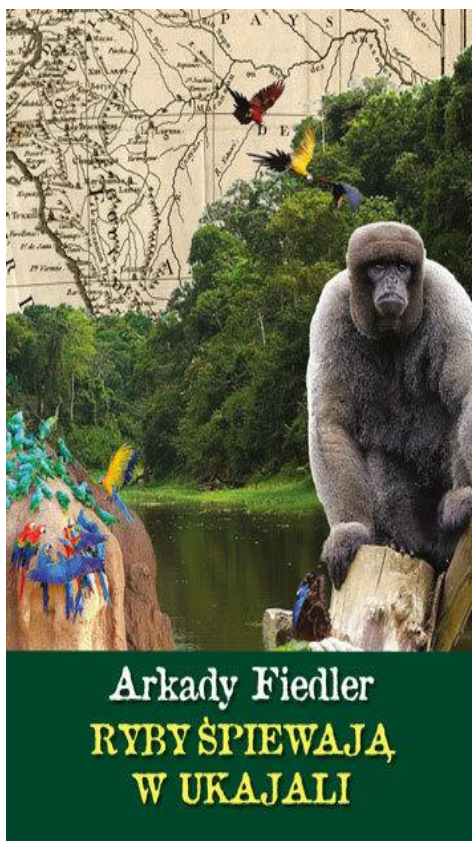
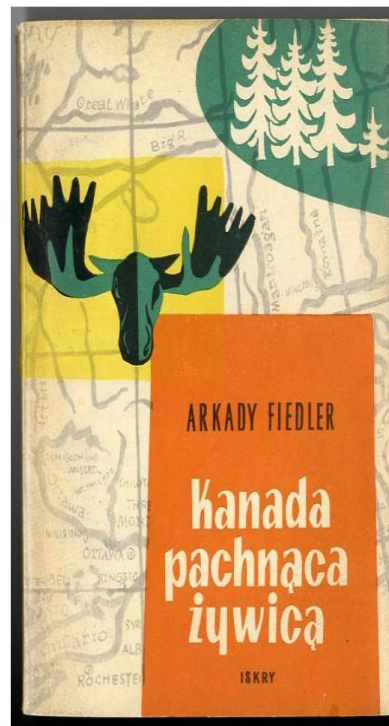
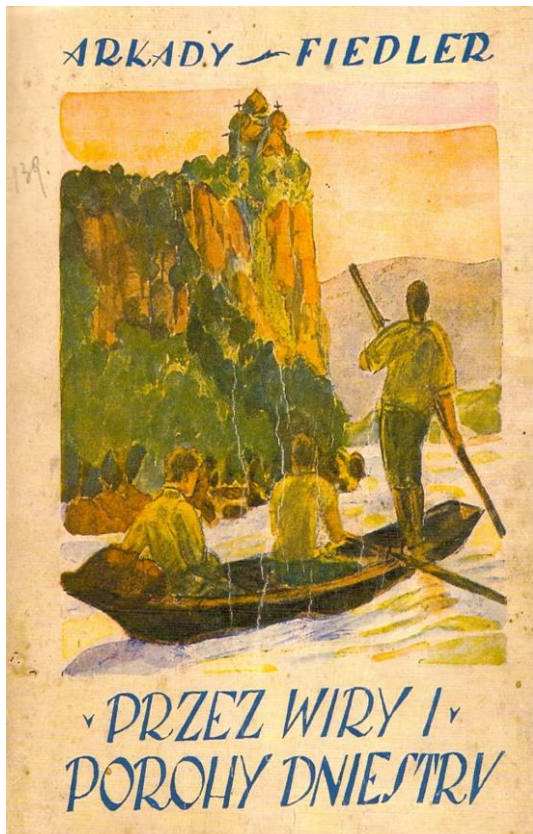
- „Przez wiry i porohy Dniestru” (1926)
- „Kanada pachnąca żywicą” (1935)
- „Ryby śpiewają w Ukajali” (1935)
- „Zdobywamy Amazonkę” (1937)
- „Jutro na Madagaskar!” (1939)
- „Dywizjon 303” (1942)

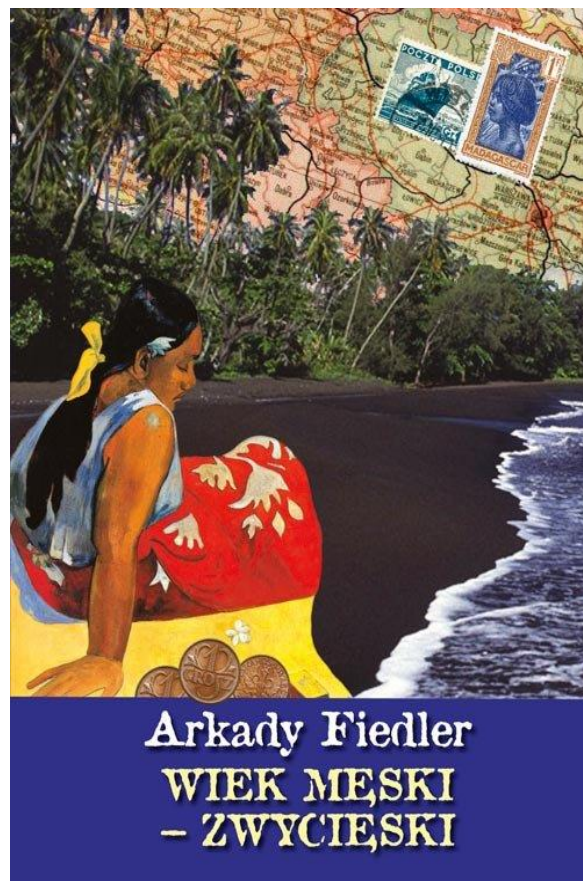
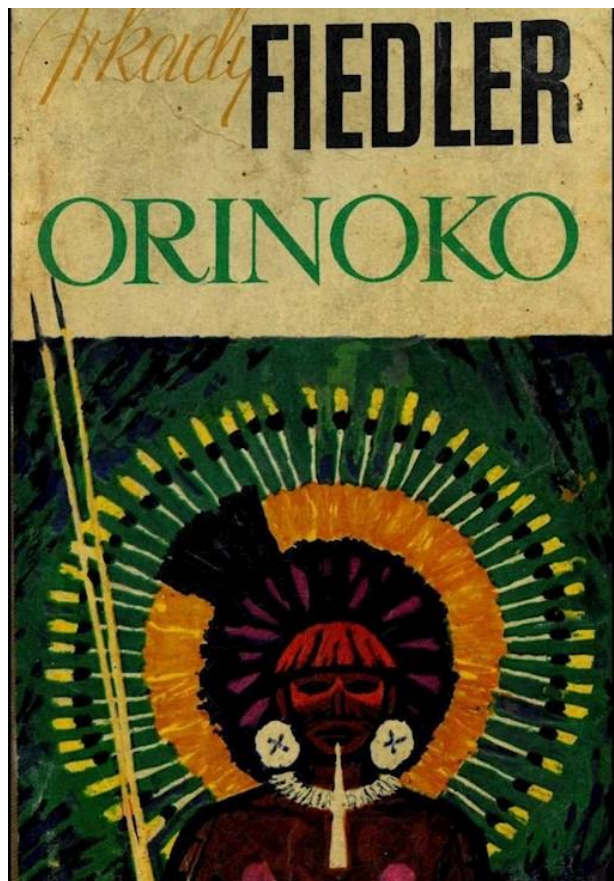
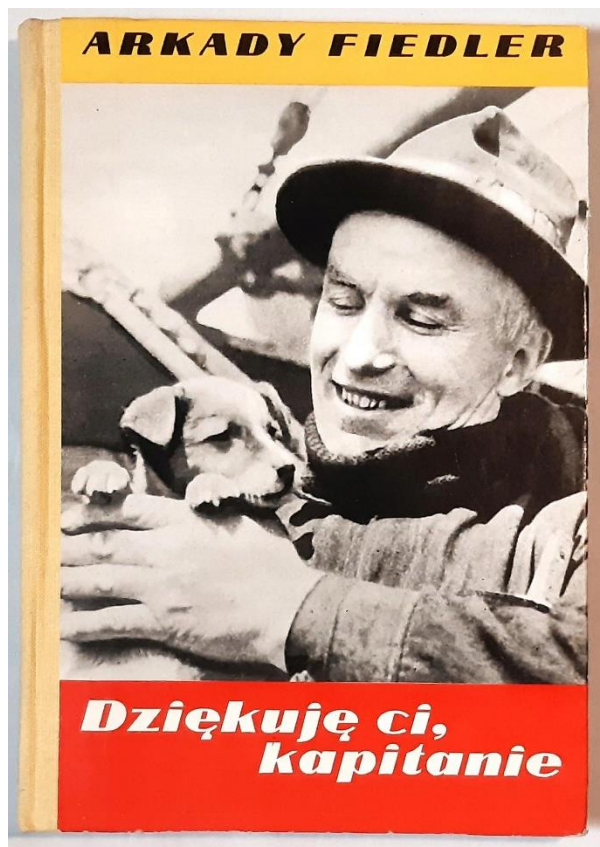
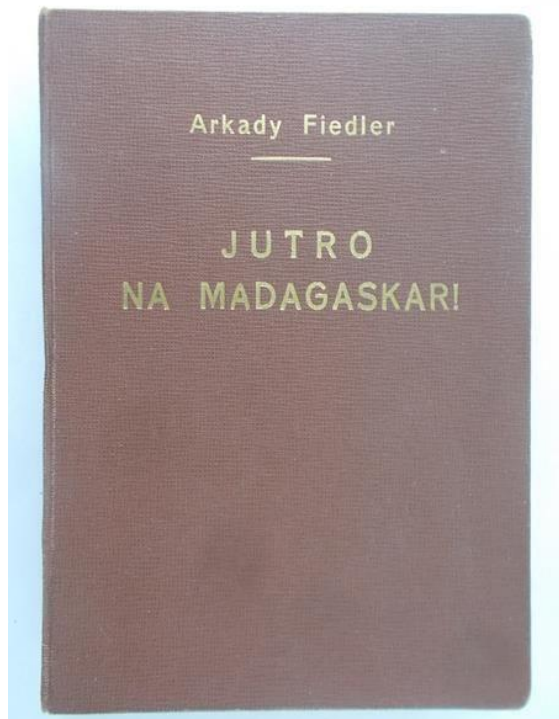
- „Dziękuję ci, kapitanie” (1944)
- „Wyspa Robinsona” (1954)
- „Orinoko” (1957)
- „Wyspa kochających lemurów” (1957)
- „Spotkałem szczęśliwych Indian” (1968)
- „Mój ojciec i dęby” (1973)
- „Wiek męski – zwycięski” (1976)

Źródło: <https://www.bryk.pl/lektury/arkady-fiedler/dywizjon-303.biografia-autora>

ZNANE UTWORY

Cytaty warte zapamiętania

"Pochwała Macieja Wierzbńskiego, odnosząca się do mego prostego i zwięzłego sposobu wyrażania się, chyba nie była bez kozery. Co do języka polskiego, to miałem wtedy najlepszego przyjaciela, jakiego można sobie wyobrazić: Sienkiewicza".

Mój ojciec i dęby

O ojcu:

"Mnie nauczył kochać mój ojciec. Był to niezwykły człowiek. Wielki romantyk, świetny znawca przyrody, człowiek gorącego serca i mądry, uczył mnie kochać rzeczy takie, obok których inni przechodzili obojętnie. Dwóch przyjaciół - duży i mały - zdobywało sobie przyrodę, a w tej przyrodzie ważnymi istotami były latolistki cytrynki, rusałki pawiki, modraszki i mieniaki tęczniki..."

Mój ojciec i dęby

O bobrach i ludziach:

"Bobry to niezwykle zwierzęta. Dziwnie wiele dawały ludziom. Uczyły białych ludzi budować tamy, otwierały serce traperów, stwarzały sielankę miłosną, były bohaterami jednej z najpiękniejszych ksiąg, w której syn, adoptowany przez Indian, prosił białego człowieka o miłość do zwierzęcia. A biały człowiek?"

- "Kanada pachnąca żywicą"-

Bo serce, polskie serce to dziwna rzecz : może włóczyć się po całym świecie, może upadać na rozdrożach, uzbrajać się w pancerz zapomnienia, może upajać się blaskiem obcego nieba - aż oto znenacka i chytrze zgotuje sobie samemu podstęp i wpadnie we własną sieć .

„Dywizjon 303”

Ktoś powiedział, że człowiek idący w puszcę ma tylko dwa przyjemne dni: pierwszy dzień, gdy olśniony jej czarującym przepychem i potęgą sądzi, że wkracza do raju- i ostatni dzień, gdy bliski obledu ucieka z „zielonego piekła " do cywilizacji.

„Ryby śpiewają w Ukalaji”